

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U S P L I T U
Split, Gundulićeva 29a

BROJ: S-DO-564/2022
Split, 21. travnja 2023.

DJ/GŽ

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Na broj: St-281/2018
S P L I T

Stečajni dužnik: Opća poljoprivredna zadruga Svirče u stečaju

Stečajni vjerovnik: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija,
OIB: 18683136487 kojeg zastupa zastupnik po zakonu
Županijsko državno odvjetništvo u Splitu

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

Stečajni upravitelj u podnesku od 20. travnja 2023. smatra kako je odluka vjerovnika kojom se upućuje pokrenuti postupak radi pobijanja ugovora o kupoprodaji nekretnine protivna zajedničkom interesu svih vjerovnika u dijelu da mu nije dano ovlaštenje za angažman odvjetnika za zastupanje u tom postupku.

Stečajni upravitelj smatra kako bi se takav stav skupštine, ukoliko bi se izdigao na razinu pravila i uobičajene prakse, imao nemjerljivo velike posljedice u široj slici obavljanja stečajnoupraviteljske službe radi čega da je potrebno da prvostupanjski sud, VTS, a po potrebi i ostali sudovi zauzmu stav u vezi toga.

Prije svega ukazuje se kako je malo vjerojatno da upravni sudovi, općinski sudovi, prekršajni sudovi, službenički sudovi i drugi sudovi imaju potrebu zauzimati stav o ovoj stvari. To hoće li skupština dati ovlaštenje nekom stečajnom upravitelju radi davanja punomoći za zastupanje uopće ne bi trebalo interesirati većinu sudova, pa ni ovaj pred kojim se ovaj stečajni postupak vodi. To nije stvar suda, niti bi o tome sud trebao donositi svoj sud.

U ovom slučaju (in concreto, lat.) postojanje likvidne stečajne mase nije odlučna okolnost radi koje bi trebalo nekoga ovlastiti radi zastupanja, a odluka o tome nije uskrata mogućnosti rada stečajnog upravitelja, više bi to više mogla biti izlika.

Suprotno zaključku stečajnog upravitelja moguća prednost (benefit, eng.) za stečajnu masu u zastupanju po punomoćniku bila bi samo u situaciji da punomoćnik naplati odmjerene troškove od protivne strane jer će inače stečajna masa ove trebati

podmiriti, doduše uz umanjeње od 50%. Dakle, samo za slučaj da punomoćnik za izvršenje radnje naplati troškove od protivne strane za masu ovog dužnika neće nastati trošak.

Stečajni upravitelj nadalje zaključuje kako je odluka koja ne sadrži ovlaštenje za angažman odvjetnika neosnovana i diskriminatorna na nekoliko razina. Prema redoslijedu na prvoj razini diskriminatorna je prema stečajnoupraviteljskoj službi, potom prema odvjetništvu, a u konačnoj razini ona nije u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika.

Ovaj navod stečajnog upravitelja ispitan je u skladu sa Zakonom o suzbijanju diskriminacije i nije utvrđeno da bi skupština vjerovnika odlukom od 18. travnja 2023. nekoga stavila u nepovoljniji položaj.

Doduše stečajni upravitelj nije se sasvim jasno odnosno izrijeком (explicite, lat.) odredio po kojoj osnovi (primjerice rodnoj, rasnoj i dr.) stavljen u nepovoljniji položaj i u odnosu na koga (primjerice na druge stečajne upravitelje). Utoliko ovaj navod stečajnog upravitelja o navodnoj diskriminaciji nije osnovan osim što se očigledno radi u doživljaju nejednakosti.

U prilog razloga neosnovanosti i diskriminatornosti odluke skupštine stečajni upravitelj navodi kako mu se ne smije nametati vođenje parnice jer on nije imenovan odvjetnikom nego stečajnim upraviteljem. U tom smislu zaključuje kako stečajni upravitelj – računovođa po toj logici, a takvih kao ima, ne bi smio angažirati računovođu.

Ukoliko se uzima neki primjer onda bi radi dosljednosti primjer trebao biti stečajni upravitelj koji obavlja računovodstvene poslove za druge osobe pored upraviteljske službe radi čega i kao takav može obavljati računovodstvene poslove i za dužnika. To bi bio odgovarajući primjer sve kada bi zanemarili kako Stečajni zakon samo u pogledu izdavanja punomoći traži suglasnost. Naime, radnju izdavanja punomoći ocjenjuje posebno važnom i traži suglasnost odbora ili skupštine vjerovnika.

Trošak parničnog postupka sam po sebi niti je, a niti bi trebao biti odlučan motiv za vođenje nekog postupka. Čini se kako se trošak ističe kao razlog radi kojeg će pod prijetnjom financijskog rizika netko priznati tužbeni zahtjev, a što je prema broju aktivnih parničnih postupaka malo vjerojatno.

Suprotno tome izgleda kako nas vjerovnike u ovom postupku stečajni upravitelj odvraća od vođenja spora bez angažiranja odvjetnika. Uz navedeno stečajni upravitelj govori i o objektivnosti upravitelja u takvoj parnici.

Objektivnost nije odlučan razlog radi kojeg bi trebalo ovlastiti odvjetnika za zastupanje makar je pitanje može li upravitelj biti objektivan u vođenju spora apsurdan sam po sebi.

Pogrešno smatra upravitelj kako mora voditi spor, on ga može voditi jer ima sva potrebna znanja i stručne kvalifikacije. Uz ovo pogrešno zaključuje upravitelj kako skupština nije ovlaštena uskratiti angažiranje odvjetnika. Ovakav zaključak

dovodi u pitanje odredbu Stečajnog zakona koja govori o ovlaštenjima skupštine. Povrh toga upravitelj ide i dalje i navodi kako se radi o zloupotrebi skupštinskih ovlaštenja, pa se opravdano postavlja pitanje jeli mogao to kako spriječiti. Jeli mogao zahtijevati ukidanje odluke i tako suzbiti zloupotrebu ovlaštenja.

Upravitelj u nastavku podneska razlikuje manje i veće stvari, pa bi jeli u manjim stvarima trebao zastupati (a manje stvari su upravni, zemljišnoknjižni, ovršni, ali samo režijski i slični), ali ne i u postupcima "za sebe", čija je vrijednost preko 100.000,00 kn, jer to predstavlja bezrazložno iskorištavanje funkcije upravitelja od strane skupštine s čim u vezi jeli dolazimo do pitanja granice navedenom, a čini se da ova skupština granicu ne poznaje.

Jedino s čime se ovaj vjerovnik može bezuvjetno složiti s upraviteljem je zaključak kako upravitelj treba raditi ono za što je imenovan. Utoliko bi bilo dobro vratiti se u zakonodavni okvir ovlaštenja tijela, a na način kako to uređuje Stečajni zakon.

Vjerovnik je uvjeren ako se upravitelj toga bude držao da će sve biti dobro posebice jer upravitelj radi izbjegavanja nesporeduma sasvim jasno izražava volju da ne odbija postupiti po odluci skupštine.

Ipak, to ne čini bezuvjetno. Sasvim pristojno daje drugu šansu prvostupanjskom i drugostupanjskom sudu ako mogu kojim čudom obrazložiti i odgovoriti da skupština to može učiniti (uskratiti pravo na davanje ovlaštenja punomoćniku za zastupanje) i uz daljnji uvjet obrazloženja opravdanog razloga za takvu neobičnu odluku.

Neovisno o odluci suda povodom zahtjeva za sazivanje skupštine vjerovnika nema nikakve dvojbe da je skupština (i odbor vjerovnika ako je osnovan) jedino ovlašteno tijelo za davanje suglasnosti na namjeravanu radnju izdavanja punomoći odvjetniku.

Jednako tako nema dvojbe da će se konkretni parnični postupak voditi pred istim sudom pred kojim se vodi i ovaj stečajni postupak, a koji sud je udaljen od sjedišta upravitelja odnosno njegova odvjetničkog ureda oko 200 m.

Utoliko izbjivanje iz ureda i uopće angažman oko ovog predmeta ne bi trebao biti odveć tegotan upravitelju koji na web adresi iz podneska (www.odvjetnik-split-bozиковic.hr) navodi svoja područja prakse pa tako i stečajno pravo radi čega su vjerovnici bili sigurni da su spor povjerali u prave ruke.

Čini se kako skupština više vjeruje u znanja i sposobnosti stečajnog upravitelja nego on sam. Utoliko je ova odluka skupštine bila tek jedna od mnogih, ali i trajna uspomena upravitelju na povjerenje koje mu je skupština ukazala za zastupanje dužnika u parnici radi pobijanja, ali ne i da pobija odluku o ukazanom povjerenju.

Z A M J E N I K
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Dario Jukić